

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

جیلانی لیبیب

برلین - ۱۳ مارچ ۲۰۱۱

ترانه هائی از دیار هرات

(بخش بیستم و آخر)

تو که نت طلا داری به بینی
دو دست تو بلور بر قاب چینی
مه خو پنج بوس طلب کردم بدادی
الهی از جـوانی بهره بینی

الا دختر چه رنگ لاله داری
تتاو بر گردن گوساله داری
تتاو از گردن گوساله بردار
چرا منت به من بیچاره داری

گلی یا بلبل یـا باغبانی
چرا در بوس دادن دلگرانی
هنوزه غنچه ای چند بوس به من ده
چو فردا واشوی از دیگرانی

رویکرد ها:

قصهٔ نجمای شیرازی و خاکی، نورانی کتب خانه، قصه خوانی پشاور، پاکستان، بدون تاریخ چاپ
دیوان شعر بابا طاهر عریان، سازمان چاپ و انتشارات اقبال، چاپ دوم، ۱۳۶۳
یکهزار و چهارصد ترانه محلی، صادق همایونی، کانون تربیت شیراز، چاپ زیبا، ۱۳۴۸
زمزمه های روستا، محمد ناصر نصیب، مطبعه دولتی، کابل، اسد ۱۳۷۰

ایشتو # چطور

بگردم # بنازم ، فدا شوم، قربان گردم

بنوش # بنفش

بکنن # بگزند

پوزه # نبش، لبه، کناره

تناو # طناب

تور # ترا

چارُ ق # کفش چوپانی

خلاوک # یک نوع غذای محلی

خور # خود را

ر# را

زلمی کوت # قشلهٔ سابق فرقهٔ ۱۷ عسکری در هرات

زهیر # خسته و ناتوان

سَاهُن # سوهان

شوشگه # نوعی شمشیر قزاق ها

مایم# میخوام

مایه # میخواجه

عند # بهانه

کورق سینه # صندوق سینه

گزل # نوعی میش مالداری

مر# من را

همیتو# همین سو، همین قسم، همینطور

هورتای کانه# نوعی خانه های مالداري و کوچی ها

پایان
